

**Homília pri príležitosti požehnania obnovených priestorov Univerzitného
pastoračného centra pri Katolíckej univerzite v Ružomberku,
Ružomberok, 29. september 2026**

Milí spolubratia kňazi, vážení predstavitelia Katolíckej univerzity, milí vyučujúci a zamestnanci, drahí študenti, bratia a sestry, dnes slávime sviatok svätých archanjelov Michala, Gabriela a Rafaela. Zároveň ďakujeme za obnovené priestory univerzitného pastoračného centra, ktoré po svätej omši požehnáme. Rád by som sa s vami zamyslel nad jednoduchou otázkou: **Prečo má mať pastoračné centrum svoje miesto na univerzite?**

Univerzita je miestom hľadania. Študent prichádza s otázkami, učí sa premýšľať, skúmať a rozlišovať. Vyučujúci venuje roky práce poznaniu a odovzdáva ho ďalším. A popri otázkach, na ktoré odpovedajú prednášky a knihy, prichádzajú aj ďalšie: Kým sa stávam? Ako naložím so svojimi schopnosťami? Vo chvíli, keď si tieto otázky položíme, sme veľmi blízko dnešnému evanjeliu. Natanael prichádza k Ježišovi. Ježiš mu nehovorí: „Najprv prestaň mať otázky.“ Všíma si ho, osloví ho a pozýva ho k niečomu väčšiemu: „Uvidíš väčšie veci.“ A potom vysloví prísľub otvoreného neba. Aj univerzitné pastoračné centrum má pomáhať človeku objavovať tento širší horizont. Má byť na univerzite, pretože práve tu mladí ľudia formujú svoj pohľad na svet a svoje budúce povolanie. Viera môže byť prítomná uprostred ich otázok, rozhovorov, radostí i ťažkostí. Chcel by som dnes pomenovať tri úlohy tohto centra cez mená archanjelov, ktorých sviatok slávime.

Po prvé: Michal – priestor, kde sa učíme hľadať pravdu. Meno Michal znamená: „Kto je ako Boh?“ Je to otázka, ktorá človeka vracia na správne miesto. Pripomína mu, že nemusí byť stredom sveta a nemusí mať odpoveď na všetko. To je dôležité aj v akademickom prostredí. Univerzita potrebuje poctivé hľadanie pravdy: schopnosť overovať, premýšľať, priznať si omyl a počúvať človeka, ktorý vidí veci inak. Aj viera potrebuje tieto postoje. Nemusí sa báť úprimnej otázky študenta. A študent nemusí mať pocit, že keď príde do pastoračného centra, musí pred dverami nechať svoj rozum. Želám si, aby sa tu dalo hovoriť aj o tom, čo je náročné. O viere a vede. O povolaní a budúcnosti. Dobré pastoračné centrum má vedieť povedať: „Pod', budeme hľadať spolu.“

Pre študenta to znamená odvahu pýtať sa a nezostať len pri rýchlych odpovediach. Pre vyučujúceho to znamená sprevádzať mladého človeka aj vlastným príkladom poctivosti. A pre nás, ktorí slúžime v Cirkvi, to znamená pozorne počúvať. Pravda je vzácna; zaslúži si našu trpezlivosť.

Po druhé: Gabriel – priestor, kde zaznieva dobrá správa. Archanjel Gabriel prináša Márii zvesť, ktorá jej mení život. Oslovuje ju v jej konkrétnej situácii a pozýva ju k

odpovedi. Na univerzite stretávame mnoho ľudí, ktorí tiež stoja pred rozhodnutiami. Premýšľajú, akou cestou sa vydať, komu dôverovať, kde budú užitoční a či na to všetko majú dosť síl. Tu má zaznievať dobrá správa evanjelia: tvoj život má hodnotu a Boh ťa oslovuje. Chce byť s tebou aj v čase, keď ešte nemáš jasno. Túto správu možno odovzdať slovom, ale veľa povie aj spôsob, akým človeka prijmeme. Bol by som rád, keby sa študent mohol zastaviť v tomto centre aj v obyčajný utorok po náročnom dni. Aby tu našiel niekoho, s kým môže hovoriť, miesto na ticho a modlitbu, spoločenstvo, v ktorom sa nemusí na nič hrať. Aby sa tu dalo sláviť, ďakovať, pomáhať druhým a vytvárať priateľstvá. Tak rastie viera uprostred života.

Centrum je tu aj pre vyučujúcich a zamestnancov. Aj oni potrebujú priestor, kde môžu načerpať, byť vypočutí a zdieľať otázky, ktoré ich sprevádzajú. Univerzitné spoločenstvo tvoria všetci, ktorí sa tu stretávajú a pracujú.

Po tretie: Rafael – priestor sprevádzania. Rafaela poznáme z knihy Tobiaš. Sprevádza mladého Tobiaša na ceste. Kráča s ním, pomáha mu prejsť neznámym územím a jeho meno nám pripomína, že Boh uzdravuje. Aj štúdium je cesta. Prináša objavy a nové priateľstvá, ale niekedy tiež osamelosť, tlak na výkon či strach zo zlyhania. Mladý človek môže byť obklopený ľuďmi a pritom nemá komu povedať, že sa trápi. Preto má veľkú cenu, keď na univerzite existuje miesto, kde si niekto všimne jeho neprítomnosť, opýta sa, ako sa má, a zostane pri ňom aj vtedy, keď nevie jeho problém hneď vyriešiť.

Sprevádzať znamená kráčať vedľa človeka. Niekedy mu pomôžeme dobrým rozhovorom, inokedy modlitbou alebo tým, že ho nasmerujeme k pomoci, ktorú potrebuje. Nech je toto centrum miestom takejto pozornej blízkosti. Nech sa tu študenti učia všímať si jeden druhého a nech aj vyučujúci cítia, že na náročné chvíle nemusia byť sami.

Bratia a sestry, dnes požehnáme obnovené priestory. Teším sa z práce všetkých, ktorí sa o ne pričinili, a zo srdca im ďakujem. Požehnanie budovy je však aj prosbou za život, ktorý ju naplní: za rozhovory, modlitbu, učenie, nové priateľstvá aj za chvíle, v ktorých tu niekto nájde oporu. V evanjeliu Ježiš sľubuje Natanaelovi otvorené nebo. Prajem si, aby toto centrum pomáhalo ľuďom na univerzite dvíhať pohľad. Aby tu mohli poctivo hľadať pravdu, počuť dobrú správu a nájsť niekoho, kto s nimi kúsok cesty prejde.

Svätí archanjeli Michal, Gabriel a Rafael, sprevádzajte študentov, vyučujúcich, zamestnancov i všetkých, ktorí budú do tohto centra prichádzať. A nech im Ježiš Kristus, ku ktorému nás vediete, pomáha rásť v poznaní, vo viere a v láske. Amen.